

I.Sygn. akt IV U 83/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 stycznia 2018 roku w Ś.

sprawy z odwołania **Z. T.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia 27.01.2017 roku

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

odwołanie oddała.

UZASADNIENIE

Powód Z. T. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 27 stycznia 2017 roku utrzymującego w mocy zaskarżone orzeczenie, tj. orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Ś. z dnia 16 listopada 2016 roku odmawiającego wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Uzasadniając swoje stanowisko powód podał, że od poprzedniego orzeczenia jego stan zdrowia pogorszył się.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniosła o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu pisma przyznała, że w przypadku zmiany stanu zdrowia można wystąpić z wnioskiem o ponowne wydanie orzeczenia uwzględniającego aktualny stan zdrowia, jednakże podniosła, iż twierdzenia powoda dotyczące zmiany jego stanu zdrowia nie znalazły odzwierciedlenia w dokumentacji medycznej, ani też w przeprowadzonym bezpośrednim badaniu lekarskim.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Orzeczeniem z dnia 16 listopada 2016 roku (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Ś. odmówił wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

W dniu 27 stycznia 2017 roku, na skutek odwołania powoda, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Dowody:

- akta (...) (w załączeniu)

Powód Z. T. leczy się z uwagi na przebyte złamanie kości piętowej prawej w następstwie urazu skrętnego stawu skokowego prawego. U powoda stwierdzono także przewlekłe zapalenie błony śluzowej żołądka, zapalenie dwunastnicy, nadciśnienie tętnicze, polipy odbytnicy, krwawienia odbytu, cukrzycę typu II.

Stan zdrowia powoda w zakresie schorzeń chirurgiczno-ortopedycznych uzasadnia zaliczenie go do osób o co najwyżej lekkim stopniu niepełnosprawności – symbol 05-R na okres do dnia 30 listopada 2017 roku.

Dowody:

- opinia biegłego sądowego z dnia 26 maja 2017 roku – k. 15-16,
- opinia uzupełniająca biegłego sądowego z dnia 13 listopada 2017 roku – k. 72,

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2016 roku, poz. 2046 j.t.) ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, które stosuje się do realizacji celów określonych ustawą: znaczny, umiarkowany, lekki.

Art. 4 ust. 1, 2 i 3 cytowanej Ustawy stanowi, że do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji; do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych; do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Natomiast z § 15 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1110 j.t.) wynika, że w przypadku zmiany stanu zdrowia osoba niepełnosprawna posiadająca orzeczenie o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności może wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w §6 ust. 1, o wydanie orzeczenia o ponowne wydanie orzeczenia uwzględniającego zmianę stanu zdrowia. Warunkiem ustawowym jest stwierdzenie, iż zmiana stanu zdrowia rzeczywiście miał miejsce i to w stopniu uzasadniającym konieczność jej uwzględnienia poprzez wydanie nowego orzeczenia o odmiennej treści.

informacje o jednostce Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie orzeczonego stopień niepełnosprawności powoda ma charakter okresowy, przy czym orzeczenie, którym zaliczono powoda do lekkiego stopnia niepełnosprawności, na dzień wydania zaskarżonego orzeczenia nie utraciło jeszcze ważności. Ponadto z materiału dowodowego, w szczególności z opinii powołanego w sprawie biegłego sądowego wynika, że stan zdrowia powoda w zakresie schorzeń chirurgiczno-ortopedycznych uzasadnia zaliczenie go do osób o co najwyżej lekkim stopniu niepełnosprawności – symbol 05-R na okres do 30 listopada 2017 roku.

Zdaniem Sądu brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego sądowego. Tym bardziej, że wydane opinie (główna i uzupełniająca) zawierają pełne i jasne uzasadnienie. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu

zdrowia powódki. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, to wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 roku, sygn. akt II CK 572/04). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233§1 kpc – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Wobec braku podstaw do zmiany orzeczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc odwołanie oddalił.